

ПРОТОКОЛ

№ 256

гр. Сливен, 20.02.2024 г.

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Петя Хр. Манова

при участието на секретаря Василка Д. Къчева
Сложи за разглеждане докладваното от Петя Хр. Манова Гражданско дело № 20242230100157 по описа за 2024 година.
На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

Молителката – И. Г. К., редовно призована, се явява лично и с адв. С. К. от АК - Бургас, редовно упълномощен с пълномощно от 17.01.2024 г.

Ответникът – Н. Д. И., редовно призован, се явява лично и с адв. Г. М. от АК – Сливен, редовно упълномощен с пълномощно от днес.

СТРАНИТЕ: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

АДВ. К.: Моля да бъде допусната като свидетел В.К.Р., която водим и с показанията на която ще установим факти и обстоятелства от вечерта на 10.01.2024 г. и действията осъществени от ответника спрямо молителката.

АДВ. М.: Нямам възражения. Правя искане и от наша страна да бъде допуснат един свидетел, когото водим.

На основание чл. 164 от ГПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА до разпит водените в днешното с.з. свидетели, като сне самоличността им:

САМОЛИЧНОСТ НА СВИДЕТЕЛИТЕ:

В.К.Р. с ЕГН *****, бълг. гражданка, не осъждана, разведена, със средно образование, работи, без родство със страните по делото.

АДВ. К.: Госпожо Председател, може ли молителката да напусне залата.

Съдът освободи молителката от залата.

Д.С.И. с ЕГН *****, бълг. гражданин, не осъждан, разведен, със средно образование, работи, баща на ответника.

Предупредени за наказателната отговорност, която носят, обещават да говорят истината без лъжесвидетелстване.

Съдът отстрани от залата свид. И..

СВИД. В.Р., РАЗПИТАНА КАЗА : И. я познавам може би от 10-ти януари, 11-ти, когато стана случая. Преди това съм се виждала един два пъти с нея, просто ние сме комшии, но не се познаваме като цяло, просто от самия случай, когато стана, свидетел когато бях, от тогава. Ответника не го познавам. На 10-ти вечерта излязох на терасата може би около 22 часа да изпуша една цигара и чух викове, крясъци, псувни и аз първоначално не обърнах внимание. Надникнах така да видя, виждаше се мъж може би колкото мен, слаб, висок, „искам да видя детето си“, имаше викове, крясъци, „защо не ми отваряте“, доста псувни. Аз даже пуших малко, защото той като започна да мери с камъни, мен ме достраша. От долу на горе към прозорците, към нас мереше. Към кухнята хвърляше, на мен кухнята ми гледаше на там, спалнята. Мой прозорец не беше улучен в случая, но мислех, че може да улучи мен и се прибрах. Достраша ме и не обърнах внимание, докато на следващия ден като бях свидетел лице в лице, тогава вече ги навързах нещата. На следващия ден, целия ден си бях в къщи. На обяд, не мога да кажа колко беше часа, имаше голямо тропане, голямо ритане, голямо блъскане по врата някъде, не знаех от къде, за около десетина минути, след което вечерта към 18.10 часа, категорична съм за часа, по същия начин се чу тропане, викове, „отваряйте ми вратата, ще изкърпя вратата“. Може би десетина минути аз стоях на коридора, защото ме беше страх, не знаех кой думка. Престраших се и излязох да видя, след като чух „отворете да видя детето“. Тогава вече се усъмних, че става въпрос за комшиите от горе, те са с малко дете, излязох, качих се на площадката, която се намира между третия и четвъртия етаж и видях вече въпросния господин и го попитах защо думка, защо блъска, какви са тия викове, след което той ми отговори, че не му отварят вратата и тогава аз му казах много ясно, че след като не му отварят, значи не искат. Помолих го да слезе долу и да не вика и крещи, защото стресира и мен по този начин и понеже той

тръгна, така направи една крачка надолу, аз си слязох и се прибрах в къщи, защото и мен ме достраша, не знам в какво състояние е, има ли оръжие, нож, такива неща и стоях зад вратата може би три, четири, пет минути, след което чух комшийката отгоре да вика „помощ, помощ“. Отварям вратата, при което той минава покрай мен, слиза надолу по стълбите, тя бягаше след него и тогава вече полицаите се появиха и разбрах, че тя е извикала полиция и долу на вратата го хванаха и се качих обратно на площадката и помолиха също да изчакам да видя как ще се развият нещата. Може би 20 минути стояха полицаите, говориха си, аз бях на площадката и после вече се прибрах в къщи. Аз живея на третия етаж, тя е на четвъртия, над мен. На 10-ти вечерта, докато бях на терасата, не хвърляше към моята тераса камъни, като цяло хвърляше камъни нагоре, то няма как да хвърли над мен нагоре, но докъдето стигне. Бяха големи предмети, може би камъни, отзад зад блока има само камъни. На 11-ти като излязох да видя, каза, че иска да си види детето. Полицаите дойдоха по-късно, тогава си видя детето в присъствието на полицаите, тогава тя изведе детето. Той искаше да влезе вътре, да освободят мен, да освободят полицаите, но тя каза „не, много добре знаеш, че това не може да стане“. Тогава полицаите казаха, че не могат да стоят вечно, казаха „но можем да стоим на 10 – 15 минути“ и така си беше. На 10-ти не съм виждала полицаи, на 11-ти видях. За 10-ти не знам как си е тръгнал, защото и мен ме достраша.

СТРАНИТЕ: Нямаме въпроси към свидетеля.

СВИД. Д.И., РАЗПИТАН КАЗА: Баща съм на ответника, желая да свидетелствам. Отношенията им винаги са били добри, не съм виждал кавги като са идвали при мен в Самуилово, даже на 08.01. като се върна Н. от Англия, два - три дни не си идва и каза, че е бил при съпругата си. Пред мен всичко беше нормално. Когато е в България поддържат отношения, той ходеше при нея в Сливен, тя е идвала в Самуилово. Не зная за скандал при последното му идване в Сливен. Помага им и пари им праща. Виждаха се с детето до едно положение, след това не знам. Разбрах, че не иска да дава детето да го вижда Н.. Чух по медиите за случая. На 10-ти и 11-ти не съм чул нещо да се е случило между сина ми и И..

СТРАНИТЕ: Нямаме въпроси към свидетеля.

По доказателствата, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и **ПРИЛАГА** справка от РП Сливен за образуване срещу Н. Д. И. наказателни производства.

АДВ. К.: Нямаме искания за други доказателства.

АДВ. М.: Нямаме искания за други доказателства.

Съдът ПРИСТЪПИ към изслушване на ответника.

ОТВЕТНИК: Тези неща, които каза свидетелката, не са верни. И в предното с.з., доколкото се сещам споменах, че излезе, че съм викал и се извиних съвсем културно и ѝ казах, че ще чакам органите на МВР да отворят. Извиних се за неудобството и това беше единствения разговор, който водих с нея. Не знам защо съм задържан, няма основания И. да се страхува от мен. Не съм заливал И. и детето със запалителната течност. Повдигнато ми е обвинение.

АДВ. М.: Доверителят ми е привлечен е в качеството на обвиняем за престъпление по чл. 117 от НК - недовършен опит за убийство и по чл. 296 ал.1 от НК - нарушаване на заповедта за незабавна защита, като в тази връзка не сме дали показания, че госпожата го е викала при себе си, за да има нарушение на тази заповед за незабавна защита, това са доказателства, при които тя казва, че го е викала, платила му е такситата, прибрала го е в къщи няколко вечери, така че по това обвинение тепърва има да се развиват доказателства. Тази течност не е обследвана, госпожата също е полята и той е полят.

С оглед липсата на други доказателствени искания, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА съдебното дирене и дава ход на

УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ:

АДВ. К.: По делото считам, че се събраха достатъчно доказателства, че вечерта на 10.01.2024 г. ответникът е извършил актове на домашно насилие, а именно психическо такова, като с крясъци, викове и обиди под блока, в който живее молителката и малолетното им дете, същият е отправял обиди и заплахи, че ще ѝ вземе детето, като е хвърлял и камъни. На пръв поглед този акт, това фактическо деяние, може да не съставлява непосредствена заплаха за молителката, но същата познава ответника от дълги години, същият ѝ е нанасял многократно побои, отправял ѝ е заплахи. Тя има страх от него, защото знае, че е наркозависим и че в това състояние, дори и при тези привидно леки състояния и действия на домашно насилие, той би бил опасен за нея и малолетния им син. Нейните опасения за жалост се оказаха обосновани и

може би благодарение на това производство и издадената от Вас заповед за незабавна защита, има прекратяване на тези действия, лошото е, че се стигна и до по-лоши случки. Моля Ви на основание събраните доказателства да издадете Заповед за защита за молителката и малолетния ѝ син за максимално допустимия от закона срок 18 месеца, като задължите извършителя да не извършителя актове на домашно насилие спрямо тях и да ограничите възможностите той да ги доближава на повече от 50 метра разстояние, така също тяхното жилище, работното място на молителката и мястото за социален отход и почивка. Детето е било в жилището когато са осъществявани актовете на домашно насилие на 10-ти вечерта с крясъци и викове, то е било вътре в апартамента докато той е хвърлял камъните, крещял е, викал е, детето е възприело заплахите и скандалите спрямо майка му непосредствено когато е извършвал този акт на домашно насилие. На практика въпреки, че той е бил извън жилището, тези актове на домашно насилие са станали пред него, в негово присъствие. Не претендираме разноси.

АДВ. М.: От изложеното до тук и доказана фактология считам, че първо квалификацията актове на домашно насилие е неоправдана, недоказана и за това липсват доказателства. Както от показанията на ищцовата страна, така и от обясненията на ответника е видно, че няма хвърляни, свидетелката каза, твърди предмети или камъни. От тях би следвало да има следи, щети и вреди по стъклата нанесени от поведението му и като посочим, че свидетелката първата вечер е видяла от терасата си къде се намира моя доверител, а втората вечер на 11-ти е била на стълбищната площадка, как са били хвърляни тези камъни и твърди предмети, на 10-ти от външна страна, а на 11-ти от отвътре ли, това са твърдения. На 11-ти вечерта тя е била на площадката, там е имало полицаи, които първата вечер не са могли да помогнат на доверителя ми да осъществи лични контакти с детето си, а втората вечер с помощта на органите на реда, той е успял да види детето си, тъй като е искал да заминава за чужбина. Тези инцидентни чувства на ищцата на отмъщение да не види детето и да не се срещне с него, са предизвикали емоционално напрежение в моя доверител и казаните остри думи не са повод да се прави заключение, че това е системно поведение. В минало време е твърдението, че е имало тормоз от негова страна, а той твърди, че в минало време същата, докато е била при него в чужбина, също е ползвала упойващи вещества, марихуана и други такива, за което в това производство не стана въпрос. След 11.01.2024 г., ищцата няколкократно е викала доверителя ми Н. и той е оставал в нейния дом да преспива. Той е преспивал, имал е лични контакти с нея и детето и следи за такова домашно насилие, както каза защитата на ищеца, няма и не са доказани при положение, че същият е вън в обществото. В името на детето и предишните им контакти, той няма и не си е позволявал и няма да си позволи такова нещо, за което моля да постановите Вашия съдебен акт, с който да отхвърлите жалбата на ищцата и обезсилите заповедта за незабавна защита.

Алтернативно, ако съдът прецени, че има основание да издаде такава заповед за защита, то нека тя бъде в минималния срок от шест месеца, защото същият в момента не може и няма физическа възможност да контактува с жалбоподателката. Нямаме претенции за разноски.

Съдът счете делото за изяснено, **ОБЯВИ** устните състезания за приключени, като ще се произнесе с решение на **21.02.2024 г. от 11.00 часа**.

ДА СЕ ПРИЗОВЕ ответника чрез Началника на Ареста гр. Сливен.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието по делото се закри в 14.00 часа.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____

Секретар: _____